

Estem vivint una crisi d'una dimensió equivalent a la Gran Depressió del segle XX; hauríem d'abordar-la amb la voluntat política amb què ho van fer els agents polítics i socials en els passats anys 70; i se'ns està aplicant un Pla d'Estabilització "a l'estil dels anys 50".

Un pla imposat mitjançant tesis pretesament tecnòcrates, però que són mesures equivocades. Amb retallades i intervencions d'austeritat no ens en sortim. Però a més és un plantejament sense contraparts ni equilibris, com el Pla d'Estabilització del 59. Però, és clar que aquelles mesures i els sacrificis que van comportar, encara que possessin les bases del desenvolupisme i d'una certa internacionalització de la nostra economia, es van prendre en plena Dictadura.

QUE NO ENS PRENGUIN EL FUTUR

HI HA MÉSATUR MÉS RETALLADES
MÉS POBRESA
MENYS PROTECCIÓ SOCIAL
CULPABLES
TENIM SOLUCIONS

pervivència dels compromisos entre intergeneracionals, els compromisos de sostenibilitat futura basats en la inversió en R+D+i.

I els efectes sobre les persones d'aquests ajustaments, quan no hi ha equitat en els esforços i no hi ha la intermediació democràtica del Diàleg Social, ni amplis consensos polítics, són sempre de transferències de rendes des dels febles cap als poderosos.

Per aquest motiu cal una gran mobilització social com és la Vaga General convocada per al pròxim 14N.

Una mobilització emmarcada en una jornada de lluita i solidaritat convocada per la Confederació Europea de Sindicats.

Una mobilització social més àmplia que una estricta vaga laboral, d'aquí la coincidència amb diverses organitzacions socials, així com amb un conjunt de sindicats confederals i professionals.

Ens estem jugant la pervivència del Contracte Social Europeu, allò que significa l'Estat del Benestar. La ciutadans, visquin on visquin, els compromisos

Cal cridar l'atenció, cal denunciar i evitar que es produeixi aquest procés de desintegració de facto de la Unió Europea, perquè tots els processos de desintegració produeixen POBRESA.

Cal denunciar que no són inevitables les retallades socials perquè hi hagi un rescat.

Cal evitar que els "rescats" ho siguin només dels creditors. Perquè això és el que passa si es retarden les decisions de creació d'una Unió Europea Federal real (unió bancària, unió fiscal i legitimació democràtica del govern europeu). La mirada només en clau nacional, al dictat del populisme no portarà més que pobresa, desconfiança i enfrontaments socials. Fer recaure "la factura" de les retallades sobre els ciutadans dels països en dificultats només portarà més frustració.

Cal dir: NO, JA N'HI HA PROU!
I "ajudar" els governs, començant pel català i l'espanyol, per tal que utilitzin els seus marges de maniobra a favor dels seus ciutadans i no envers aquests, rectificat les seves polítiques injustes i ineficaces.

14N
VAGA
GENERAL
també t'afecta